

Jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, som fremkom derom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som er min Medforslagsstiller paa dette Omraade. Dansk Fredsforening udfører et stort og efter min Mening sundt og nyttigt Arbejde i vort Samfund, den arbejder med meget smaa Pengemidler og kan i høj Grad trænge til, at der fra Statens Side ydes den nogen Støtte. Naar vi ikke alene ofre saa overordentlig store Midler, over 20 Mill. Kr. paa vort Militærvæsen, som vi gøre, men ogsaa understøtte mange andre Foreninger — jeg skal f. Eks. nævne Skytteforeningerne —, ser jeg ikke, af hvilken Grund den danske Stat ikke ogsaa skulde kunne støtte en Forening, som arbejder for et saa smukt og sundt Formaal som Dansk Fredsforening. Den Maade, hvorpaa man fra nogle ærede Medlemmers Side har stillet et Underændringsforslag til dette Forslag her, er mig paaafaldende, men jeg skal afholde mig fra at udtale mig nærmere derom, indtil en af de ærede Forslagsstillere har haft Ordet. Jeg skal hermed slutte.

Neergaard: Jeg har kun begæret Ordet for at gøre nogle faa Bemærkninger angaaende det Samraad, der har fundet Sted om den af den højttærede Minister til Grønland udsendte saakaldte Renavlskommission. Jeg bragte denne Sag frem ved 2den Behandling af Finansloven sidste Aar i Henhold til den Ide, hvis Fader Kommandør Holm er, og som gaar ud paa, at Renavl vilde egne sig for den grønlandske Befolkning, ligesom det i Lapland har vist sig at være blevet et Hovederhverv for Befolkningen, og ligesom det i Kamschatcha har vist sig at bidrage ikke saa lidt til Landets økonomiske Opkomst, at man der har indført Avl af Tamren. Dette er nærmere udviklet af Kommandør Holm, og det var disse Tanker, jeg i Fjorhenledte Opmærksomheden paa. Den højttærede Minister havde vistnok allerede den Gang Sagen under Overvejelse, og der blev udsendt en Kommission til Grønland for at undersøge Sagen. Denne Kommission bestod af den unge Knud Rasmussen, der har deltaget i Mylius Erichsens Ekspedition, og af to Lapper, som de egentlig sagkyndige Deltagere i Ekspeditionen. Der foreligger ikke nogen egentlig Beretning fra denne Kommission, men derimod en Art Dagbog, som er ført af Ekspeditionens Leder, Knud Rasmussen, og som forekommer mig at være saa livlig og op-

lysende, at det vilde være heldigt, om man under en eller anden Form kunde faa den frem for Offentligheden. Det sker muligvis ogsaa. Hovedresultatet af Kommissionens Arbejde er, at der ikke foreligger saa gode Betingelser for Avl af Tamren i Grønland, at der for Tiden vilde være Rimelighed for Regeringen i at anvende noget Beløb paa at bringe denne Sag i Gang derovre.

Undersøgelsen har imidlertid ikke været saa vidtstrakt, at der kan siges at være tilvejebragt nogen fuldstændig Belysning af Spørgsmaalet. Man har undersøgt Godthaab Distriktet og et Stykke Nord paa, men der er Dele af Grønland, hvor andre sagkyndige mene, at der vil være Betingelser for Avl af Tamren, som endnu ikke ere undersøgte. Det erkendes vistnok ogsaa baade af Regeringen og af Kommissionen, at Sagen kunde trænge til nogle supplerende Undersøgelser.

Naar jeg skal holde mig til det, der er oplyst af Kommissionen angaaende de Distrikter, den har undersøgt, fremgaar det deraf, at der i en Del af disse Distrikter er udmærkede Betingelser for Avl af Tamren. Lapperne Udtalelser, som ere refererede i Dagbogen, ere ligefremme Begejstringsudbrud, navnlig i den første Tid af Kommissionens Arbejde. Disse Folk, som maa antages at være saa sagkyndige i denne Sag, som nogen overhovedet kan være, ere ligefrem henrykte over de ypperlige Betingelser for Renavl, der er i Grønland. En af dem siger endog, at Betingelserne ere nok saa gode som de bedste Steder i Lapland. Men det, som bragte Begejstringen til efterhaanden at kølnes, og som fremkalder den noget negative Indstilling fra Kommissionen, var, at de gode Betingelser ikke findes over tilstrækkelig store Territorier til, at der paa de Steder kunde leve Tamrener i meget stort Tal. Den ene af Lapperne, Ravna, den Mand, som var Nansens Fælle paa Skifærden over Grønland, siger dog, at paa de to Hoveddistrikter, som ere undersøgte, og som anses for egnede til Renavl, vilde han paatage sig at leve med 9,000 Tamrener. Saa siger han ganske vist, at der bør tages Hensyn til den Omstændighed, at Grønlænderne endnu ere uøvede i at have med disse Tamrener at gøre, og som Følge deraf ikke kunne antages at faa saa meget ud af en Hjord, som de øvede Lapper kunne, og derfor indskrænker han det Antal Tamrener, som han antager foreløbig at kunne være der, meget betydeligt. For disse Omraaders